

^{/9} ἄνδρας της ὁ Νικολάκης τήνε στραπασάρει πολλά (καὶ) τήν ἐδέρ/¹⁰νει (καὶ) δὲν ὑποφέρει τὰ στραπάσια, ποὺ τῆς κάνει (καὶ) ὁ ἄνδρας ^{/11} της τὰ ἀρνούντανε πὼς τὰ λέγει ψόμματα, μόνε πὼς ἡ γυναῖκα του ^{/12} ἡ Φωτεινὴ δὲν ἔχει ἔγνοια τὸ σπῖτι της, μήτε ὑποτάσσεται τὸν ἄνδρα ^{/13} της (καὶ) ὁ ἀφέντης βοεβόνδας (καὶ) προεστοὶ (καὶ) ἐπίτροποι τοῖς ἐκάμα/¹⁴νε (καὶ) ἐγαπηθήκανε ἀπὸ τὴν σήμερον (καὶ) ἐσμί-ξανε (καὶ) ἐπήγανε ^{/15} μαζί (καὶ) ὑποσχέθην ὁ ἄνδρας της ὁ Νικολάκης νὰ τὴν ἀγαπᾷ (καὶ) ^{/16} νὰ μὴν τὴν στραπασάρη τόσον (καὶ) αὐτὴ ἡ Φωτεινὴ ὑποσχέθην νὰ ^{/17} ὑποτάσσεται τὸν ἄνδρα της, καθὼς ὑποτάσσ|ουν|ται ὅλες οἱ γυναῖκες τοὺς ^{/18} ἄνδρες τῶνε (καὶ) ἀπὸ τὴν σήμερον (καὶ) ὀνμπρὸς ὄγοιός εἶνσι ἀφοορμ(ή) ^{/19} ἀπὸ τὰ δύο μέρη γηὸ ἄντρας γῆ ἡ γυναῖκα (καὶ) μαλώσουνε (καὶ) δὲν μπερ-^{/20}νοῦνε φρόνιμα νὰ πλερώνη κουντάνα τοῦ ἀφέντη βοῖβόνδα/²¹ (καὶ) νὰ παιδεύγεται ὡς κανταλοποιὸς (καὶ) παρήκοος· διὰ τὸ ὁποῖον ἔστερ/²²ξαν (καὶ) τὰ δύο μέρη (καὶ) ἔκαμαν τὸ παρὸν γράμμα τυπώνοντας ὁ Ἀγᾶς τὴν ^{/23} βούλλαν του. Ἀπο-γράφονται (καὶ) οἱ ἐπίτροποι βεβαιώνοντάς το (καὶ) τὰ δύο ^{/24} μέρη (καὶ) τὰ ἐξῆς.

188

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1772 Ὀκτωβρίου 22

Ἀπαίτηση ἀπὸ δάνειο

1772 Ὀκτωβρίου - 22 - Μύκονος:—

^{/2} Ἔστοντας καὶ νὰ ἐχρεωστοῦσε ἡ Μαργαρίτα θυγάτηρ τοῦ Χρήστου μερικὰ ἄσπρα τοῦ καλογέρου/³ Ἀμπράμ καὶ τοῦ Νικόλα Ἀξιώτη καὶ τοῦ Στεφάνου Ἀξιώ-τη μὲ ὁμολογίες νόμιμες καὶ τὴν σήμε/⁴ρον ἤφεραν οἱ ἄνωθεν τὲς ὁμολογίαις των κατέμπροσθεν τῶν τιμιωτάτων συντίχων τῶν κά/⁵τωθεν ὑπογεγραμμένων καὶ ἐζη-τοῦσαν τὰ ἄσπρα των· καὶ οἱ τίμιοι σύντιχοι ἔκραξαν τὴν ^{/6} ἄνωθεν Μαργαρίτα διὰ νὰ ξεπληρώσῃ τὰ αὐτὰ ἄσπρα κεφάλαιον καὶ διάφορον, ἡ ^{/7} ὁποία ἀποκρίθην πὼς δὲν ἔχει ἄσπρα νὰ δώσῃ, μόνον ἔχει ἓνα ἀμπέλι εἰς τὸ ^{/8} Ἀμυγδαλίδι, σύμπλιος ὁ Ζου-γάνες Μαραμπότος καὶ ἓνα κλεῖσμα εἰς τὸν Πάναρμον, σύμ/⁹πλιος ὁ παπᾶ - Γιαν-νάκης Κουντουμᾶς. Αὐτὰ τὰ δύο πράγματα ἄς τὰ πριάσουν διὰ ^{/10} τὰ ἄσπρα των καὶ ἄς τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται. Καὶ γροικῶντας οἱ τίμιοι σύντιχοι ^{/11} ἀπὸ τὸ στόμα της τέτοιαν ἀπόκρισιν ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν ἀπὸ τὴν σήμερον ^{/12} νὰ πριάσουν οἱ ἄνωθεν αὐτὰ τὰ δύο πράγματα ὅτε καλόγερος καὶ Νικόλας καὶ Στέ-φα/¹³νος νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται ὡς πρᾶγμα ἐδικό των καὶ πουλῶν-τας τα αὐτὰ τὰ ^{/14} ἄνωθεν ἀτοὶ των θέλει πάρει κάθε εἰς ἐκεῖνο ὅπου τοῦ ἀγγίζει κατὰ τὴν ὁμολογίαν του. ^{/15} Τοιούτης λογῆς ἐκρίναμεν καὶ ἀποφασίσσαμεν καὶ οὕτως ὑπογράφομεν:—

/¹⁶ Ἰωάννης Καλογερῆς σύντιχος:—

/¹⁷ Πέτρος Μαυρογένης σύντιχος

/¹⁸ Χαζηαλέξανδρος Γρυπάρης σύντιχος:—

/¹⁹ Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς καὶ νοτάριος / δημόσιος.—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

189

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1772 Νοεμβρίου 22

Ἀπαίτηση ἀπὸ δάνειο

1772 - Νοεμβρίου - 22 - Μύκονος

/² Ἐστοντας καὶ νὰ ἐχρεωστοῦσε ὁ ποτὲ βικάριος τὸν Φρατζῆσκος Ὁστοβίκης τοῦ σιὸρ Κωνσταντάκη /³ Μπάγου γρόσια διακόσια πενήντα· λέγω: ρ(ιάλια) 250: μὲ ἰδιοχείρως του ὁμολογία ὑπογεγραμμένη /⁴ παρὰ ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ μὲ τὸ νὰ ἔδωσε τὸ κοινὸ χρέος ὁ ἄνωθεν ποτὲ βικάριος ἐγύρευ /⁵ ἐν ὁ σιὸρ Κωνσταντάκης τὰ διακόσια πενήντα γρόσια ἀπὸ τὸν Πασκαλιὸ Ὁστοβίκη τὸν ἀδελφὸν /⁶ τοῦ ποτὲ βικαρίου, ὁ ὁποῖος Πασκαλῖος δὲν ἤθελεν νὰ τὰ δώσῃ. Βλέποντας ὁ σιὸρ Κωνσταντάκης τὸ /⁷ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ Πασκαλιοῦ, πὼς δὲν δίνει τὸ αὐτὸ χρέος ὡς κληρονόμος τοῦ ἀδελφοῦ του /⁸ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ αὐθεντός μας Καβαλιέρη Ψάρου καὶ στοχαζόμενος τὴν ὑπόθεσιν /⁹ καταλεπτῶς καὶ μὲ φόβον Θεοῦ ἐπρόσταξεν νὰ τὰ πληρώσῃ. Ὁ ἄνωθεν Πασκαλῖος ὅμως δὲν ἤθέ /¹⁰ λησε πληρῶσαι αὐτὰ ἀλλὰ ἐζήτησεν ἀτὸς του ὁ Πασκαλῖος νὰ βάλουν αἵρεται κριταὶ νὰ θεωρή /¹¹ σουν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὁποίου ἔδωσεν τὴν ἄδειαν ατὸς του ὁ Καβαλιέρ Ψάρος νὰ τὴν θεωρή /¹² σουν ἐκ δευτέρου καὶ ἐζήτησεν ἀτὸς του ὁ Πασκαλῖος νὰ βάλῃ αἵρεται κριταὶ τὸν πανιερώτατον ἄγ /¹³ ῖον δεσπότην πρόην Λιτίτζην κύρ Ἀνθιμον καὶ κύρ Γιαννιὸ Παπαδάκη καὶ κύρ Ζαννῆ Ντεσουδά /¹⁴ μὲ κομπρομέσο ὑπογεγραμμένο ἰδιοχείρως τοῦ Πασκαλιοῦ καὶ τοῦ σιὸρ Κωνσταντάκη Μπάγου /¹⁵ πὼς στέργουν καὶ τὰ δύο μέρη τὴν ἀπόφασιν ὅπου εὔρουν εὐλογον, οἱ ὁποῖοι αἵρεται κριταὶ εἶδαν /¹⁶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ 1772. Ἀπριλίου - 20: μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποφάσισαν ὅτι /¹⁷ νὰ τὰ πληρώσῃ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα ὁ Πασκαλῖος ἀπροφασίστως. Ὁθεν, μὴ θέλοντας ὁ Πασκαλι(ὸς) /¹⁸ πληρῶσαι αὐτὰ ἐπῆγεν ὁ σιὸρ Κωνσταντάκης εἰς τὸν καπετὰν Πέτρο Ἀνίσκο καὶ τοῦ ἔδειξεν ὁ /¹⁹ σες ἀποφάσεις καὶ ἂν εἶχεν, καὶ γνωρίζοντας πὼς εἶναι δίκαιον νὰ τὰ πληρώσῃ ὁ Πασκαλι(ὸς) /²⁰ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα ἐπρόσταξεν νὰ τὰ δώσῃ χωρὶς ἄλλο πλὴν μὲ διορίαν καιροῦ. Καὶ τὴν σήμε /²¹ ρον βλέποντας ὁ σιὸρ Κωνσταντάκης πὼς ἐπέρασεν ἡ διορίαν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ καπε /²² τὰν Πέτρου Ἀνίσκου ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν αὐθεντι-